

ROYAL BALLET of FLANDERS

De Standaard 26/01/2009

DE STANDAARD
MAGAZINE DE JANUARI 2009

CLOSE-UP BALLET VAN VLAANDEREN BRENGT EIGENTIJDE VERSIE VAN 'HET ZWANENMEER'
Het zwanenmeer volgens Marcia Haydée lijkt een behoudzame versie van de klassieke, maar vergt u niet. Haydée, een soort van het ballet, wil de vogelsoorten op hun kop en kent de zwanen alle macht toe. Zwanen zijn balse vogels. Ze vallen aan zonder verpinken.

De koningsrijke koninkrijk koninkrijk (links) en de zwanen meert van het zwanenmeer van zwanenmeert.

ZWANEN aan de macht

De zwanenmeert van de koninkrijke koninkrijk koninkrijk (links) en de zwanen meert van het zwanenmeer van zwanenmeert.

Haydée, die in het voorjaar van 2008 de zwanenmeert van de koninkrijke koninkrijk koninkrijk (links) en de zwanen meert van het zwanenmeer van zwanenmeert.

Swans Seize Stage

On the face of it, Marcia Haydée's *Swan Lake* is a traditional interpretation of this classic ballet. But appearances can be deceptive, for Haydée, a ballet icon, reverses the traditional role patterns as the swans seize the stage in an unexpected coup. Swans, she explains, are snappy birds: they can attack in a flash.

As in previous versions, Odette and Odile are performed by the same dancer, who thus embodies both good and evil, grace and vigour, love and lust. Haydée has significantly expanded the part of the sorcerer Von Rothbart. Dressed in a venomously green costume, Alain Honorez opens the performance with an impressive solo: his shuddering body snakes sensually across the stage, at once a repulsive runt and a magnificent beast.

Dancers are usually not very keen to take on the part of the evil sorcerer who terrorises the swans at the lake. After all, he does not appear on stage that often and when he does it tends to be in the form of a caricature, strutting his power and ferociously flapping his cape.

To Haydée, however, Von Rothbart is the *raison d'être* of *Swan Lake*: he orchestrates the action. That is why he features so prominently and is performed by such a strong dancer. To have portrayed him as an unattractive old man in a raincoat would have been an admission of weakness. Von Rothbart, Haydée feels, is too important for that: he can, must even, be attractive. Otherwise he becomes a cliché.

The greatest innovation in Haydée's seemingly traditional interpretation, however, lies in the *corps de ballet*. This time, it is not the scorching *pas de deux* by Siegfried and Odette or Odile's spectacular series of *fouetté* turns (a succession of extended pirouettes) that grab the audience's attention, but rather the group scenes featuring the swans. Towards the end of the piece, they fly into a frenzied rage and rip Von Rothbart to pieces; a very alternative finale indeed. Moreover, they make conspicuously few bows to the audience – as, for that matter, do the other protagonists.

Collectively, Haydée's swans have the power to intervene and to defeat evil. A second act with them standing by docilely on jellified legs was simply out of the question.

HET ZWANENMEER ★★ ★★

Klassieker in een Disneysaus

Hoe pak je als choreografe anno 2009 een balletklassieker aan die doorheen 130 jaar de perfectie zo goed als bereikt heeft? Misschien door hem te spiegelen aan een modern icoon als Disney, zoals Marcia Haydée bij het Koninklijk Ballet van Vlaanderen (KBvV) deed.

Van alle romantische balleten oogstte *Het Zwanenmeer* wereldwijd het meeste applaus. Daar zit de lyrische muziek van Tsjajkowski zeker voor iets tussen, maar ook het verhaal doet nog steeds harten sneller slaan. Door een vloek van tovenaars Von Rothbart zwenmen prinses Odette en haar vriendinnen overdag als zwanen in een meer vol tranen, geplengd door hun ouders. Wanneer de koene prins Siegfried verliefd wordt op Odette, rijst de vraag of hij de vloek doorbreken kan.

Eerlang was *Het Zwanenmeer* het ballet van de fysieke hoogstandjes. Daarin zet Haydée een stap terug door het verhaal voor te laten gaan op de solo's en de pas de deux. Ontwerper Pablo Nunez volgt haar daarin. Zijn kostuums en decors, vooral de setting van het bal op het kasteel, zijn hyperrealistisch en lijken zo

weggeplukt uit een Disney-film.

Dat maakt van dit *Zwanenmeer* een erg feerlike en aabare voorstelling die doet denken aan Haydées *Sleeping Beauty*, eerder al te zien met het KBvV. Ondanks een voorkeur voor het anekdotische, krijgen de solisten toch genoeg ruimte om te schitteren. Wim Vanlessen gedraagt zich als een minzame prins, Aki Saito ontroert als de breekbare Odette, maar het is vooral Alain Honorez die met zijn kactachtige mimiek intrigeert als tovenaars Von Rothbart. Tel daar een gedreven Brussels Philharmonic - Vlaams Radio Orkest bij op, en je krijgt een crème van een voorstelling.

Ilse DEWEVER

Het Zwanenmeer nog tot 1 februari in Stadschouwburg Antwerpen (0900-69.900) en van 23 tot 25 april in Gent (070-22.02.02).

Alain Honorez als tovenaars Von Rothbart en Wim Vanlessen als de prins in *Het Zwanenmeer*. Foto GVA

Classic Goes Disney

How should a choreographer today approach a classic ballet that has, over the past 130 years, all but reached perfection? Perhaps by confronting the piece with a modern icon like Disney, as Marcia Haydée and the Royal Ballet of Flanders have done.

The approach has resulted in an enchanting and appealing version of *Swan Lake* that is reminiscent of Haydée's *Sleeping Beauty*, her previous collaboration with the Royal Ballet of Flanders. Despite an apparent preference for the anecdotal, the soloists are given adequate room to shine. Wim Vanlessen is convincing as the charming prince and Aki Saito is moving in the role of the fragile Odette, but most captivating of all are the catlike gestures of Alain Honorez as the sorcerer Von Rothbart. Add to this the passionate music by the Brussels Philharmonic – Flemish Radio Orchestra and you have a delightful performance.